1878. X. évfolyam. 19. szám. Hétfő, január 28.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECEN

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ég és föld között.

— A szeg kibujt a zsákból. —

A mit a miniszterelnök ujévi szavai után megjövendöltünk, ma már ténynyé vált.

Ma már nem kétség többé, hogy a heterogen elemekből alakult szabadelvünek gunyolt kormánypárt coripheusai miért nem siettek üdvözölni a honmentő elnökminisztert uj év napján.

Ma már világos, miért ragadott ujra tollat, bérencz markába Csernátony, hogy lelket kisértsen önteni a hunyászkodásig hü pártemberekbe.

Ma már értjük nagy költőnk Jókai tiz hasábos manifestumát is. De értjük egyuttal csütörtöki czikkét a „Hon“-ban is, melyben Jókai az „Esti Lapok“ harmincz év óta rozsdásodott tollával próbálja döfködni a collegnoi oroszlánt.

Vizbefulók kapkodásai a szalmaszálhoz.

A hajdani fénysugaraktól körülvett nevek, elmennek már odáig is, hogy azt, kit minden magyar tisztel, (ha nem számitjuk ide a közösügyes gyász osztrák magyarkákat) azt, ki mindnyájunk előtt a kegyelet jelképe; a hatalom gyeplőjét görcsösen szoritó kezükkel szinte érinteni merik.

S miért e botor esztelenség? Mi inditja e jó urakat arra, hogy saját valójukban mutassák be magukat a nemzetnek. —

Érzik, hogy inog a föld lábaik alatt. A bársonyszék táncza kezdetét vette.

A hajdan oly hatalmas ellenzéki pártvezér arra a pontra jutott, hogy nem képes tovább együtt tartani a kormánypártot.

Neki, a hatvanegyediki tigrisnek, a bihari pontok szerkesztőjének meg kellett érni a gyalázatot, hogy egy Péchy, egy Somsich, egy Kautz mondják szemébe, hogy a vámügyi törvényjavaslatot nem fogadják el, mert rosznak találják, s mert a javaslat visszaesés szabad kereskedelmi tekintetben.

Ez már csakugyan közel jár azon thesishez, melyet Csernátony felállitott, hogy a muszkavezetők fogják őt currentáltatni, mint muszkavezetőt. Különben még ez is meglehet.

A nemzet azonban láthatja, hogy Tisza Kálmán választóinak adott szavát annyira megszegte, hogy most már a hajdani deákpárt önérzetesebb, férfiasabb része kénytelen neki oda kiáltani e szavakat: „Elég volt; eddig mi sem mentünk, s most sem fogunk menni.“

Igen, de ő sem akar menni!

Nem ugyan ujabb engedményeket fel nem ajánlani a bécsi kormánynak, mert erre mindig kész; hanem a bársonyszékből nem szeretne elmenni.

A hajdani római patriciusok rabszolgáikat gladiatoroknak használták fel, csakhogy egy-egy unalmas perczüket izgalmas jelenetek által füszerezhessék. A szegény párák azután önfentartási ösztönből lekaszabolták egymást.

Ilyen gladiator a miniszterelnök, de ő önfentartási ösztönből nemzetünket szeretné feláldozni.

A „recipe ferrum“-ot azonban, tekintetbe véve a tavaszi olvadásokat, alkalmasint jóval előbb meg fogja neki adni a hajdani deákpárt zöme; semmint a gátjai köze szoritott Tisza medréből kiönthetne.

— **A „Hon“** az országos szabadelvü körben folyamatban lévő nagyjelentőségü vita miatt elveszti eszméletét s e derangirozott kedély állapotban igazságot szól, mint a holdkóros. Hogy a szabadelvü pártot Tisza ur gyászos kiegyezésének megnyerje a „Hon“: azzal ijesztget, hogy „most szükség van a monarchia egész tekintélyére, egész erejére a végett, hogy az orosz czár által semlegességünk fejében nyujtott biztositékoknak feltétlenül érvényt szerezzünk.“ Ez a muszkaszövetség s a biztositék Bosznia és Herczegovina. Ezzel akarja a „Hon“ a szabadelvü pártot arra capacitálni, hogy Magyarországot koldussá tegye Tisza ur dicsőségére. Higyje el a „Hon“ ez rosz taktika. —

— **A szabadelvü párt** azon tagjai, kik a vámügyi előterjesztéseket nem fogadadják el, kilépnek a pártból, mihelyt ez a javaslatokat megszavazza. E lépésre őket a klub szabályai kötelezik, mely a kisebbségnek megadást parancsol. A kilépők egyik ellenzéki pártba sem lépnek be.

— **Egy okos szó szerb részről.** A „Szrbszki Národ“ Miletics elitéltetéséről igy ir: A magyarországi szerbek hálával tartoznak Miletics elfogatásáért és elitéltetéséért, mert Miletics tavaly nagy szerencsétlenséget okozott volna Magyarország déli részében.

El az autonom vámtariffával!

(A debreczeni keresk. s iparkamara felirata az országgyüléshez.)

(Folytatás.)

Az Ausztriával való kiegyezés kezdettől fogva is, a vámkérdéstől s ez ismét a Németországgal kötendő kereskedelmi szerződés megoldásától függött, s mindezen életbevágó nagyhorderejü feladványok elannyira készületlenül találták hazánkat, hogy a szerződések megujitásának érdekében lett minden intézkedése bizonytalan tapogatódzásnál nem volt egyébb. — Csak az örökös tartományok iparosai tudták mit akarnak; s a mit akartak, azt a Lajtán tuli kormány sajátságos irányban gyakorolta. Közremüködésével keresztül is vitték.

Még elevenen él emlékezetünkben azon mindenható befolyás, mit az osztrák iparoskörök érdeke, az ottani kormány elhatározására, az első izben megkisérelt kiegyezéssel szemben gyakorolt. Az osztrák és magyar kormány által közös megegyezéssel megállapitott s a mostaninál valamivel méltányosabb kiegyezési javaslat az osztrák parlament egy magán (!) értekezletében elvettetett, mire az Auersperg kabinet igaz, hogy beadta lemondását, de azért mégis — megmaradt, hogy ránknézve még terhesebb és méltánytalanabb engedmények kieszközlését megkisérelje.

E kisérlet a Németországgal folytatott vámügyi alkudozások eredménytelensége következtében eddig meglepően sikerült, mert mindaz, a mit érdekeink védelmében elérhettünk mindössze egy hat havi provisoriumban culminál.

De lehetetlen is volt, hogy ezen kisérletektől a siker elmaradjon, — mert azonnal a mint Németországgal az alkudozások megszakadtak s nem várva be annak a német közvélemény által is támogatott ismételt megkezdését: saját kormányunk volt az, ki egy autonom vámtariffa megalkotásához beleegyezését megadni sietett. És mintha már a kereskedelmi szerződések korszakán tullennénk, s mintha hazánk főjövedelmi forrását nem a földmivelés, hanem egy minden irányban kifejlett kéz- és gyármüipar képezné, — s mintha más államokkal való érintkezésre már nem is lennénk utalva, oly magas vámtételek lettek ezen tariffában felvéve, hogy azok a szó valódi értelmében a szomszédos és eddig velünk szerződéses államok visszatorlási eljárását provokálni látszanak.

És másoldalról épen ezen autonom vámszabályzat leplezte le és állitotta egymással oly éles ellentétbe azon mélyreható nemzetgazdasági érdekeket is, mik Magyarországot Ausztriától s ezt amattól elválasztják — „de mely ellentétes érdekeket 1876-ban mégis sikerült méltányosabb alapokon összeegyeztetni.

Azok részéről, kik ezen uj vámszabályzatot s az annak létrehozásánál követett eljárás védelmezését tüzték ki feladatuk tárgyául — közönségesen arra történik utalás, hogy más ellentétes érdekek, mint a melyek Magyarország részéről a pénzügyi, — Ausztria részéről pedig az ipari vámokban culminálnak — e tariffa tételeinek elbirálásánál szóba sem jöhetnek. És ebben igy előadva igazság rejlik! csakhogy közelebbről tekintve a dolgot, Magyarország és Ausztriának jólfelfogott érdeke egyaránt azt követeli, hogy kivitelök szerződések által legyenek biztositva s ne alkalmaztassék autonom vámtariffa, melynek következménye elvégre is a kereskedelmi conjuncturák folytonos ingadozásában fog nyilvánulni.

Máskülönben a pénzügyi vámok alkalmazása csak akkor és azon esetben felelhet meg Magyarország érdekeinek ha minden kilátás elenyésznék arra nézve, hogy köztünk és a külállamok közt szerződéses viszony szabályozza vámügyeinket; mert ha a vámterületi közösséget csakugyan fenn kell tartanunk Ausztriával, s ennek következtében ha le kell mondanunk ipari és kereskedelmi viszonyaink felvirágozásának még csak lehetőségéről is — ugy valóban két rosz közzül a kissebb roszszat választva ragaszkodnunk kell a pénzügyi vámok alkalmazásához. De nehogy félre értessünk megjegyezzük, miszerint nem azt akarjuk állitani mintha az uj tariffában felvett pénzügyi vámoknak Ausztria által leendő elfogadása esetében kárpótolva éreznők magunkat azon veszteségekért, melyek az iparvámok alkalmazásából ránk hárulandnak — hanem azt, hogy érdekeinknek ezen utolsó foszlányát azon, de csakis azon határokig, meddig tisztán nemzetgazdasági viszonyok azt engedik biztositani el ne mulasszuk.

Az ujvámszabály minden irányzatának s tételeinek megjegyzésekkel való kisérését szükségtelennek tartván, itt vannak még csak azon szabványaira kivánunk kiterjeszkedni, melyek hazánk termelő — és fogyasztó közönségére legsulyosabban nehezülnek.

(Folyt. köv.)

— **A budget-szó eredete.** Az egész müvelt világ minden államában használatos a szó budget: érdekes lesz ennélfogva bizonyosan, ha eredetére világot vetünk. A budget a franczia poche-ból származik, és pedig kicsinyitett alakjából a pochetteből. A p mint igen sok szóban b-re változott, s a régi szótárakban meg is találjuk ez alakokat: „remplir ses bouges“ és „bougettes“. Az angol nyelvbe az alakok a d közbevetesével mentek át. jelentésök eredetileg „tárca, pénztárca, zacskó“ volt. Ma modern értelemben Franciaországban a konsulátus 1802-ben használta először.

Az egészséges nép.

— Nem vers, de igaz. —

(□) Mi az egészség? Nagybecsü érem, melyet sem a társulatok összege, sem az orvosi egyetem, sem a világkiállitási jury nem adhat. Ezen érmet, még a megnevezett hatalmasságoknál nagyobb hatalom a természetes egyszerüség adományozza.

*

Mi a nép? Egy csorda, melyet a vágóhidra tetszés szerint lehet hajtani? Nem, ezerszer nem! A nép oly oroszlán, mely tehetlen állapotában a szamárrugást eltüri ugyan, de ha a nyomor lenyügöző bilincseiből kibontakozhatik, reszket előtte minden vad.

A nép, maga a közélet! Nép mindenki akár báró, akár hordár, akár elől járó! Minden egyénnek megvan kötelezettsége a társadalom iránt, jobbra vagy balra. A hordár a báró parancsát lesi, mert az a köttelessége. Az előljáró? mindenik alatvalójával jólteszen. mert másként hogyan tehetne?

*

Tompa megmondá: „Pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve széthull nemzetünk!“ Igenis pusztulunk. Pusztulunk vagyonilag s erkölcsileg. A vagyonnál leskődik az adóvégrehajtó. Az erkölcsnél az egyházfi! Szeretünk jónak látszani. Látszani csak, azonban nem vagyunk jók. Mért nem vagyunk jók? Mért nem lehetünk egészségesek . . .

*

Vidám kedvet mutat a házi ur, midőn az utolsó dobszó elhangzott vagyona fölött. Mert ő nem beteg. Ragyogó arczczal áll elő a kedves házastárs, midőn felesége nem állhatva tovább a nagy egészséget — megszökött. Mert ő nem beteg! A váltóláz által kiaknázott gazdálkodás, fehérre meszelteti a házat, mikor belől halott van . . . mikor a napi szükség tulemésztett már mindenen. Igen mert ő nem beteg!

*

Tündöklő arczczal jelen meg az elzárkozott szépség igazmondó tükre előtt. A tükröt darabokra zuzza mérgében. Ő nem beteg! Mintha a tükör még, olyat is mutatna: a mi nincs? Oh tükör, te vagy a szépnem bálványa! Előtted áldozik a nap bizonyos időszakában mindenik hölgy, — a ki nem beteg! Koszoru a tükör csiszolónak! Egészségünk helyrehozva lesz! A halottas szobákban le szokták függönyözni a tükröt, talán azért, hogy: a ki a halott fölött levő tükörbe tekint, sárgaságba (sárgalázba) ne essék, vagy azért, hogy a mulandóság szemléleténél a földi hiuság érzete kardra ne leljen? Nem, mert a halottlátók mind egészségesek!

— **BUDAPESTI HIREK. Az egyetemen** a nyári félévre befejeztettek a beirások. Ma mind a négy karnál megkezdődtek az előadások. **A Duna** árja szombaton egy nagy jégdarabot hozott, melyen egy ember hullája feküdt. **A Kisfaludy** társaság termét e napokban egy uj arczképpel a báró Kemény Zsigmondéval diszitik fel, melyet Barabás Miklós festett. **Egy vén asszonyt** egy ló ugy megrugott, hogy életéhez kevés a remény. **A temesvári** török consul a fővárosban időzik. **A „Fekete dominó“** került legközelebb szinre a nemzeti szinpadon, melyben Nádayné, Saxlehner Emma, Ódry, Kőszegi, Paulai tüntek ki.

VIDEK.

— A „Debreczen“ levelezése. —

H.-Nánás, jan. 23.

Carneval ur fényes birodalmát hozzánk is kiterjesztette, a mennyiben a kaszinó f. hó 22-dikén a városháza nagy tanácstermében saját pénztára gyarapitására rendezett tánczestélyét megtartotta,

A különben is csinos terem mintegy 8 óra tájt kezdett élénkülni. Mi szebb a virágnál? A leányról pedig költők és nem költők azt mondják, hogy virág, — rózsavirág. Rózsák voltak ők mindnyájan, nyiló rózsák, kik a táncztermet a mondott időben még szebbé, látványosabbá tevék. Midőn pedig teljes lett a koszoru, kezdődött a tulajdonképeni bál. — Éjfélig a mulatság meglehetős feszesen ment, de éjfél után a szünet alatt kitört az a jó kedv, a miról fogalmat csak az alkothat, a ki azt látta és érezte. Mintha csak testvérek lettek volna az emberek, oly közös volt az öröm; az öreg ereiben ép ugy pezsgett a vér, mint a fiatalében. — Midőn a kedv tetőpontját érte el, közkivánatra László Gyula urnak kellett muzsikát ragadni, ki is nehány darabot igen szépen és szabatosan játszott el. A szép müvészetnek nagy hatalma van, s igy László ur játékát is kitörő „éljen“ és tapsvihar fogadta. — Meg is érdemelte. — De majd el is felejtkezem a szépekről, kik hogy valóban szépek, azt már mondanom is felesleges. — Ott láttuk a bálikoszoruban Deák Laura kisasszonyt Szent-Mihályról, Farkas Pepi kisasszonyt H.-Dorogról, Rédey Ida és Rédey Franciska kisasszonyokat Szent-Mihályról, a Szunyogh testvér kisasszonyokat Fehértóról, ott voltak: Barta Ilka, Fodor Juliska, Hajdu Zsuzsika, Oláh Emma, Pénzes Katalin, Tóth Sarolta, Szalay Ida és Emma, Vinkler Ilonka kisasszonyok Nánásról.

Gyönyörü egy tánczestély volt, s azt hiszem, hogy az ott lévők közül senki szivét sem hagyta hidegen, annyival inkább a fiatalokét, kik képviselve voltak. Debreczenből, a megyéről, H.-Böszörményből, Dorogról, Szent-Mihályról, Fehértóról, meg a helybeli fiatalságot sem veszem ki. Bizony derék emberek mindegy szálig.

A kuczkóban ül Boka Samu, igazi jó alak; de hát a hegedülése, ez meg valóban szép, s azt hiszem; nem követnék el nagyobb méltánytalanságot, mintha a hangászokról, kik a mi mulatságunkra olyan hidegben, oly messziről kifáradtak: elismerőleg nem nyilatkoznám. —

Hát az elnökség és rendező fiatalságnak mit kivánhatnék egyebet, hanem ha azt, hogy az isten őket sokáig tartsa meg nekünk, hogy máskor is ily nemes mulatságot szerezhessenek számunkra.

— **Gyászlap.** A debreczeni magyar királyi méntelep helyiségében minden ügyvitel német nyelven vezettetik.

— **A lecsapolás és öntözés által való földjavitás** iránti érdeklődés az ország gazda közönségénél még felette csekély mértékben levén meg, ennek ébresztésére a földmivelési miniszter elhatározta, hogy azon gazdák támogatására, kik lecsapolásra vagy öntözésre alkalmas területtel birnak s ezen földjavitások eszközlésére hajlandók, egy képzett mérnököt küld ki, ki a helyszinén megjelenvén az emlitett munkálatokra nézve tervezeteket készitsen, a kivitelre nézve utasitásokkal szolgáljon, illetőleg a helyes kivitel felett őrködjék. Ez állásra a nevezett miniszter Kvassay Jenőt szemelte és nevezte ki.

Katonai élet.

A hópénzlevonásokról.

Irta: egy m. kir. honvédtiszt.

(Folytatás.)

E szerint tehát a biróság, csakis jogokat, és pedig kérdésessé lett jogokat itél meg; de már érvényesitett és senkitől nem kifogásolt jogokat elitélni hivatva nincsen.

Már pedig annak állitása, hogy a levonatások sorrendjének megállapitásánál, azok minősége határoz, s hogy a birói végzés alapján elrendelt levonatás a többieket megelőzi: egyértelmü lenne azok kimondásával, hogy a biróság nemcsak jogokat itél meg, hanem jogokat is itél el (másoktól!)

Ezekután még csak két ellenvetés van megvitatásul hátra, hogy álláspontunkat rövid szavakban szövegezve állithassuk az olvasó elé, az egyik ellenvetéssel socialis és moralis szempontokból látjuk állapotunk elitéltetését, a másik ellenvetéssel pedig a gyakorlati életben több helyütt követett s more consocto elfogadott szokásból akar gátot görditeni a mindenben gáncsoskodó nyugtalan természet.

Lássuk az ellenvetéseket egymásután.

Az első ellenvetés azon állitás, illetőleg követelmény ellen, hogy „az előjegyzett levonások nem minőség, hanem keletkezési sorrendben foganatositandók“ — az, hogy azon esetben, ha ez tételes jogi intézmény gyanánt megállapittatnék, ugy igen tág tér nyittatnék a becsületes hitelnyujtó kijátszására; mert ha az adós látná azt, miszerint hitelezője, — miután nem fizetett — perrel és fizetéslefoglalással fenyegeti, ugy bárki által magán uton, mint mely a levonatás két másik neménél hamarabb kieszközölhető — fizetését lefoglaltathatná, s igy, mig egyrészről a jogos követelőt bizonyos időre meggátolná javaihoz való hozzáférhetésben, addig más részről, ezen minden esetre csalásnak nevezhető tény által, a demoralizatio terjedése méginkább fokoztatnék és a socialis bajok egygyel csak növekednének.

Igaz, hogy mind ez megtörténhetik, — de vajon van-e oly rövidlátó egyén, ki ezen ellenvetést komolyan venni tudná?!

Hiszen mind ez megtörténhetik törvényes uton is, mert vajon lehet-e és ki tudná az adóst biztossággal ellenőrizni oly irányban, miszerint kétségbevonhatlanul megállapitható lenne az, hogy az adós ezen és ezen tartozása valódi, ez pedig, csakis más hitelezők kijátszása végett szinlelve elválalt?!

Ezt tenni semmi szin alatt nem lehet.

(Folyt. köv.)

— **VIDÉKI HIREK. A rencsolő** toroklob Pestmegye Tinnye községében járványképen

Frangepán Kristófné.

Történeti beszély.

Irta Könyves Tóth Kálmán.

(Folytatás.)

A mester sem mondotta kétszer, egy durva rántással föltépte a nő ruháját mellénél s azon perczben onnan egy pergament-tekercs esett a padozatra; mit a patriciusok észrevévén, intettek a bakónak, hogy egy kissé szüneteljen. Egyikök oda lépett s kezébe kerité a tekercset. Oda vitte a gyéren világitott lámpához; a többiek körülállották s mohó kiváncsisággal szemlélték azt, a pergamentra latinul emez igék voltak felirva: „A titkos ut tervrajza a kincstárhoz.“ E fölirat alatt girbe-görbe vonások, jobbról balra kanyarodó utrajz voltak láthatók s azután végül egy ajtó volt rajzolva, azontul négy lépcső s egy magas fal látszott. Fürkészve vizsgálták, mig végre az egyik igy szólalt föl: „Ebből mit sem tudunk, a vallatás majd meg fejti a többit.“ A bakó ezt hallva erősen megszoritá az ifju nő kezén levő szijjat, látszott már rajta, hogy mily nehezen várja, mikor kezdhet hozzá a reá néző kötelesség teljesitéséhez. Csalatkozott, mert azon perczben, midőn a hideg vas a puha testet érinté a nő igy sikoltott föl: „Mindent mindent kivallok csak ne kinozzatok, csak azt igérjétek meg, hogy részeltetni fogtok a nyereségben.“

A tizek szóvivője ekkor szelidebb hangon biztositá, hogy méltó jutalma leend, mire a szegény vértanu remegő hangon igy kezdé beszédét:

„A kezeitekben levő okmány, a mint láthatjátok egy titkos ut tervrajza, mely egy kincstárba vezet. E kincstár valamelyik Frangepán kastélyban létezik, de hogy melyikben azt nem tudom; ennek a kulcsa Kristófnál van. Én e tervrajzhoz is véletlenül jutottam. Százszor fenyegettem, hogy a fejedelemhez megyek; meg is tettem, de sikeretlenül. Csak annyit tudtam ki, hogy a tatárjárás alkalmával egyik ősünk rejtette el. Teljesen hiszem, hogy e tervrajz kulcsa Kristófnál van: ott rejtegeti magánál s ha azt hatalmamba kerithetném, a tömérdek kincs ura én lennék. Most már tudtok mindent. Tegyetek velem a mit akartok.“

Ez elbeszélés a valószinüség oly látszatával birt, hogy a fölött senkinek sem jutott eszébe kételkedni. A magyar nőt föloldozták bilincseiből: a vádlott együtt tanácskozott a büszke patriciusokkal hogy miként lehetne Frangepántól kitudni eme nevezetes titkot. Terv tervre született, de a nő egyiket sem találta célhoz vezetőnek. Kérték tehát, hogy ha jobb tervet tudna álljon elő vele. Gondolkozva s csaknem vontatva jöttek ki e szavak ajkán:

„Én legjobbnak tartanám, ha Frangepánt azzal ámitanók el, hogy szabadságát vissza nyeri, ha váltságul a köztársaságnak ajándékozza titkával együtt a rejtett kincstárt, S ha erre rá nem áll, igénybe lehet venni a vallatást is: de ettől nem sokat várok, ismerem Frangepánt, bár testvéremet, kit jobban gyülölök a döghalálnál is, azt meg kell adni, hogy szilárdabb férfi alig ha van s eltür minden kinzást, hogy sem e titkát fölfedezze. Én is kételkedtem számitásomban, midőn minden reményemet abba helyezém, hogy talán magánál hordozza a titkos kincstár részletes tervrajzát, de azért reméltem, remélek most is, hogy az birtokába van. Elébb tehát ravaszsághoz kell folyamodnunk, s ha ezt sikerül kijátszania, csak akkor kell őt némává tenni. De mind e mellett is biztos sikert nem igérhetek. Lehet, hogy a halott magával viszi titkát s a kincs számunkra örökre veszve van. De mindegy. Szerencsét kell próbálni.

Tervem az lenne, hogy én egy patricius kiséretébe börtönébe vezettetném, s mintha levetkeztem volna gyülölségemet, esedezném előtte, hogy családjáért váltsa meg életét, hivatkoznám lovagi szavatokra, hivatkoznám otthon hagyott ifju neje fájdalmára. S ha ez sem lágyitná meg kemény szivét, kisérőm inthet a bakónak, hogy aztán mi következik, megtudjuk-e a titkot vagy sem, arról nem felelek.“ E beszéd alatt a nő szive lázasan dobogott, hangja reszketett, nem lehetett elpalástolnia a könyeket sem, melyek szemébe tolultak.

Ezen magaviselet feltünt egy tanácsnoknak s gyanakvó hangon kérdezé: „Miért reszketsz, miért a könyek szemeidben“? A kérdezett, mintha villám ütötte volna meg, összerezzent, majd visszanyerve lelki nyugalmát, igy válaszolt: „Helyesen jegyezted meg, mert én csakugyan reszketek, de minden azért van, hogy bánt az aggodalom, ha vajon szóra hozhatjuk-e Frangepánt. Ti, akár hallgat, akár szól, nem sokat vesztetek, de én egy egész élet reményét temetem sirba, ha kudarczot vallunk.“

Még egy ideig tanácskoztak s a terv következőleg lőn megállapitva: egy patricius a nő kiséretében bemegy a fogoly börtönébe, igyekszik azt mézesmázos igéretekkel titka fölfedezésére rábirni, s ha ez nem sikerül, akkor egy darabig éheztetik s azután vallatják.

A börtönhöz senkinek sem szabad közel lenni, nehogy a titok bárkinek is tudomására jöjjön. A terv kivitelét az esti órákra halasztották, — addig a nőt szigoru őrizet alá helyezték.

(Folyt. köv.)

lépett fel. **Szarvason** a vasutügye aligha nem füstbe megy; már ezernél több aláirás van ellene. **Sátoralja-Ujhelyen** a megyeház termében febr. 16-án az ottani korcsolyázó-egylet saját és részben a zemplénmegyei árvák javára bált rendez. **Kecskeméten** Német György szintársulatánál nem régen Nagy Julcsa és Molnár György vendégszerepeltek. **Az algyógyi** járásból három község sürgönyzött a királyhoz, hogy éhenhalás fenyegeti őket. A király 500 frtot ajándékozott a három községnek. Alig kapta meg azonban az egyik község az őt illető összeget, az összes lakosság a korcsmába ment, s az egész összeget beitta.

Hivatalos rovat.

— Adóügy —

Miután a közadók befizetésére vonatkozó 1876-diki XV. t. cz. III. fejezet 40-ik §-a értelmében az 1-ső évnegyedi adófizetés január 1-én esedékessé vált, figyelmeztetnek a város adófizető lakosai, miszerint a most nevezett 1-ső negyedre eső, valamint a mult évekről fizetetlen maradt adótartozásaikat a városi adópénztárba befizetni igyekezzenek; mivel a nem fizetők az 53 ik §. rendelete szerint már február 15-én minden 10 frtos évnegyedes adótartozás végett 10 kros megintővel lesznek terhelve, a ki pedig még ehhez 15 napra sem törleszti tartozását, a zálogolás és árverés fokozatos költségeit lesz kénytelen fizetni.

Debreczen, január 20-án 1878.

A városi tanács.

— **Apróságok.** A debreczeni szabadelvü párt elnöke rendkivüli „ügybuzgó" ember — az ügyvédség terén.

Tóth Antal urat e részben még mi sem ismertük.

És most gratulálunk az „önzetlen" hazafinak.

Gonosz nyelvek azt beszélik, hogy e valóban köztiszteletben álló férfiu tegnap az ügyvédi kamara tisztujitó közgyülésén szerényen — magára szavazott.

És hogy sütötték ki ezt? 87-en voltak jelen a választók. Az elnökségre is csak 86 szavazat adatott be — 87 közül.

Tehát Simonffy Sámuel — nem „egyhangulag" választatott meg.

Mert — ő nem szavazott magára.

Csak egy ember választatott meg tegnap „egyhangulag." S erre büszke csak — Tóth Antal ur lehet.

Dicsérendő benne az az önérzet, hogy ő — maga magát is méltónak tartja a választmányi tagságra.

Kevés ember van ilyen „önerzetes," a ki — magára szavaz.

UJDONSÁGOK.

* **A debreczeni ügyvédi kamara** tegnap tartá tisztujitó közgyülését a helybeli tagok szép számu jelenlétében. A vidékről beérkezettekkel együtt **87 szavazat** szedetett be. — Közszeretet s tiszteletben álló elnök **Simonffy Sámuel** 86 szavazattal ismételve megválasztatván, alelnökké 85 szavazattal **Kovács Sándor** városi tisztiügyész lett. Ügyész: dr. **Kola János** 86: titkár: **Takács Ferencz** 84; pénztárnok: **Gyügyei József** 82 szótöbbséggel Béressy Sámuel 3 és Telegdy László 2 szavazata ellenében. Választmányi rendes tagok a debreczeni kir. törvényszék területéről: Tóth Antal **87**, dr. Medve Kálmán 86, dr. Scheer Benő 84, Zivuska Ferencz 85. póttagok: Nagy Ferencz 75, Poós Gyula 67. Márton Imre 70. Hegedüs István 63 szavazattal. — A nyiregyházi kir. törvényszék területéről: vál. rendes tag: Bodnár István 84; póttag: dr. Heumann Ignácz 81 szavazattal. — A karczagi kir. törvényszék területéről: vál. rendes tag: Bedő Lajos 82; póttag: Kerekes Sándor 81 szótöbbséggel. — A gyülés folyama mindvégig a legbarátságosabb, — mondhatni őszinte házias bizalmu jelleget öltött magára, menten minden szenvedélyességtől. Tétettek inditványok s erre észrevételek pro et contra. A figyelmet azonban főképen Kovács Sándor tisztiügyész inditványa, illetve az igazságügyminiszterhez tervezett felterjesztése ragadta meg, mely igen tapintatosan s nagy szakavatottsággal van ugyan szerkesztve és az igazságszolgáltatás terén felmerült minden eddigi hiányt igyekszik orvosoltatni; egy passusa azonban, — melyben az esküdtszéki intézménynek a bünfenyitő ügyekre leendő kiterjesztése ellen szól, — **általános visszatetszést szült**; ugy hogy, mindnyájunk megelégedésére igen helyesen s tapintatosan jegyezte meg rá dr. Kola János a szabad eszmék s haladás barátja, hogy: in praxi szerzett eddigi tapasztalatai nyomán bár ő sem pártolja az esküdtszéki intézményt, elvben azonban elfogadja azt, de sajnálandó lenne, ha az ellen az ügyvédi kamara és épen a debreczeni ügyvédi kamara, — mely minden szabad eszme és intézménynek előharczosa tartozik lenni, — az igazságügyminiszterhez felterjesztést küldene; mert ezáltal szegénységi bizonyitványt állitana ki önnön magáról. Ebben a nézetben igenis helyesen mindannyian pártolák; minek folytán a tervezett felterjesztés megvitatás és véleményadás végett szakosztályhoz lett utasitva. — Az idő és tér szük volta nem engedi meg, hogy ezuttal bővebben hozzá szólhassunk az inditványhoz, legközelebb azonban alkalmat veszünk magunknak erre nézve. — Nem kis feltünést okozott az aradi ügyvédi kamara felterjesztésének felolvasása sem, tartalomdusság, rövidség, szabatosság és főleg határozott, nyilt őszinteségü irálya végett. — Idővel ehez is hozzászólunk. — Záradékul ezuttal csak annyit kivánunk még itt megjegyezni, hogy a megválasztott tisztviselők, miután meleg szavakkal megköszönték a bennök fektetett bizalmat; a gyülés őket éltetve, a legjobb kedélyhangulattal oszlott szét. — Éljenek is sokáig!

Kiss András. Az a jó öreg tanár, a ki mindnyájunknak kedves tanára volt, ma déli 12 órakor meghalt. **Temetése szerdán d. u. 3 órakor lesz a megboldogult kis-mesterutczai lakásáról.** Későn vevén a gyászhirt, most csak röviden emlékezhetünk meg e leverő csapásról. Nagy számu volt tanitványai részéről, mi csak a legmélyebb részvétünket fejezhetjük ki. Áldás porainak!

* **Adakozás.** A török sebesültek javára a debreceni mészáros társulat 50 frtot adományozott. Adakoztak még N. N. 10 frtot. Daróci Andrásné 1 frtot. Both Mária 2 frtot. Mely összeg rendeltetése helyére elküldetett.

* **Herczl Márk** a keresk. iskola tanára által irott „Forgalmi számtan" cimü munka harmadik füzete megjelent s beküldetett szerkesztőségünkhöz. A hézagpótló és szakértelemmel készitett könyv megfelel teljesen a várakozásnak, kiállitásra nézve is csinos, ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

* **A szinházi álarczosbál** a zord idő daczára is reményen felül sikerült. A földszint majdnem egészen megtelt, mig a nézőtéren csak néhány páholyt láttunk üresen. Álarczos igen sok volt; kevés szellemmel ugyan, de annál több pikanteriával szórakoztatták az élczeskedő ifjuságot. — Azt hiszszük, hogy az igazgató látva a sikert, s hogy mennyire kedvelt az ily fesztelen mulatság, még egy **második álarczos bált** is fog rendezni, annyival is inkább, mert ugy tudjuk, hogy a fényes szinházi álarczos bálok multjához hiven, az előkelőbb családok a második álarczosbálra szokták a résztvevést fentartani, és mert a tegnap dühöngött fergeteg **sokakat** visszatartott a résztvehetésben.

* **Dobos Gábor nro 2.** Ki hinné? Dobos árnya még most is kisért a vidéken. Történt tegnapelőtt, hogy egy alacsony termetü alamuszi, semmiházi csirkefo ó, a ki régebben csordásbojtár volt, megéhezett. Hogy éhségét csilapitsa, s magának egy jó napot csináljon, fogja magát, és a pinczetoki csőszhöz Nyilas Jánoshoz beállit egy rongyos szürben, és piszkos foltos ingben. A csősz kérdésére, hogy ki lenne, azt feleli, hogy „hát biz ő most szökött meg Ilováról, a honnan egy kötelen ereszkedett le egy 4 emeletes házról, s öt mértföldet jött a föld alatt, és ő senki más, mint a hires Dobos Gábor." A bárgyu csősz megszeppent, s mit volt mit tennie, bevezette magához az ál Dobost, és azt amugy magyarosan megvendégelte, mialatt a Ludas csárdába kétszer is átküldtek borért. Mikor a bor ismét elfogyott elhatározák, hogy magok mennek el a csárdába. Azonban itt alig ültek nehány perczet, a hős betyárban felösmerték a hajdani csordásbojtárt. Az ál Dobos Gábort most megkötözték és behozták a dutyiba. Legérdekesebb az, hogy ő maga nyujtotta kezét a kötélnek, s ugy neretkérezve, mintha tréfának akarta volna az egész dolgot feltüntetni.

* **A tudomány hatalmával diadalmat ül az ártatlanság.** Szombaton délután ásatott fel a sirból néh. Vezendi Pálné a mulandóságnak már átadott teteme, a törvényszéki főorvos dr. Tegze Imre, kir. ügyész Szabó Gábor, vizsg. biró Dienes Barna, s a bonczolás végrehajtására hivatalosan kiküldött dr. Legányi Gyula, és az elhunytnak kezelő orvosa Dusóczky László urak jelenlétében. Tizenhárom napig feküdt sirban e hulla, mégis rajta a rothadásnak legkisebb nyoma sem volt található. Az agy, — mely legelsőben indul rothadásnak — oly szilárd össszeállásu és tömött volt, hogy egy jelen levő orvos növendék igen szerette volna haza vinni (szokása szerint) zsebkendőjében tanulmányozás végett. Külsérelem nyoma három helyen volt található. Első a bal halánték (közönségesen mondva a „vak szem") tájon, a szemöldök felett, mintegy másfél centiméter hosszu és fél centiméter széles pörkkel fedett szuródás. Ennek mintegy folytatását képezte alatta a szem külső zugában, a szemhéjra is átterjedő véraláfutási elszinesedés Második a balfélkar külső oldalán a könyöktől tenyér szélesnyi magosságban egy tallér nagyságu oly szinü pirosas folt, milyen az ujjnyomás után visszamaradni szokott. Harmadik a jobbtérd külső oldalán egy dió nagyságu pörk volt. Mindez szorgos vizsgálat után nem bizonyult be oly sértésnek, hogy halált idézhetett volna elő. Mert még — a legszámbavehetőbb — a fejen levő sértés is oly felületes, hogy a bőr sincs átlikadva, annál kevésbé a csont megrepedve. Az agyon a rázatásnak, lobbnak vagy vérömlenynek a legkisebb nyoma sem volt, pedig ha a halál oka ezen sérelem, ugy az elősoroltaknak okvetlenül be kell következniök. A másik két sérelem pedig oly jelentéktelen, hogy el is hallgatjuk. Mi okozta tehát a halált? Midőn a mellkas felnyitása után a tüdőket megvizsgálás végett ki kellett volna emelni, az, egy ember erejének teljes megfeszitésével történt, annyira oda volt nőve a bordákhoz a jobb tüdőrészben, s a bal egész felületén, hogy az egy régebben lefolyt mellhártyagyuladásnak jele. A tüdőszövet tömötten összeállva a lobbnak második szakában (melyet májasodásnak nevezni) találtatott. Tehát az összenővés s a legutóbb szenvedett tüdőgyuladás volt a hálál oka. A tudomány felderité, s előnkbe állitá a leplezetlen valót, mely segit továbbra is megőrzeni, azon közbecsülésben álló orvosunk csorbitatlan jó hirnevét, kinek halottkémlési modorát ez esetnél gyanusiták s kifogásolták.

* **A hatvanutcai** házbirtokosok mintegy 14—15 esztendő óta folytonosan fennálló gazdasági egyesülete tegnap tartotta meg az évi és egyszersmind tisztujitó közgyülését is. Elnökké ismét megválasztatott Szallár Ferenc, ki ezen tisztséget már évek óta az utcai birtokosság teljes megelégedésére viseli. Pénztárnokká ismét megválasztatott: **Czeizing** Gusztáv. Bizottsági ügyvéddé s jegyzővé pedig Hegedüs István jeles szakképzettségü fiatal ügyvéd választatott. A régi választmányi tagok szintén ujolag beválasztattak.

* **Nyilvános köszönet.** A jogász segély egylet részére ujabban adakoztak: özv. Nadányi Sándorné urnő 3 frt. Steinfeld Antal és dr. Hamburger Emil urak 5—5 frt. Fogadják az egylet nevében a nagylelkü adakozók hálás köszönetemet. Debreczen, 1878. január 26. László Gyula egyl. pénztárnok.

* **Postaügy.** A levelező közönség érdekében felhivom mindazokat kik a szécsényi utczán a Jónász illetőleg „Korona" vendéglőnél alkalmazott levélgyüjtő szekrényt használni szokták: hogy a gyüjtőlyuknak befedésére szolgáló fedelet a levél bedobása után azonnal zárják le, mert annak nyitva feledése különösen az esős s zivataros időben azt eredményezi, hogy a betóduló hó és eső a bedobott leveleket átáztatja, s ennek következtében annak szélei szétmállanak s az irás olvashatatlanná lesz. Debreczen, 1878. jan. 26-kán a m. kir. postahivatal főnöke Mayer.

* **Menjünk szinházba!** Mit adnak? Ott van szinházi rovatunkban. Kegyelet a szerző: Szigligeti iránt. „Rákóczy Ferencz fogságá"-t adják. A szereplők karjaikon a boldogult szerző iránti kegyeletből gyászfátyolt viselnek karjaikon. Temesváryné — e kedvelt müvésznő — hosszas és veszélyes betegségéből felgyógyulván, ez alkalommal lép fel először a közönség előtt. Hazafias érdek, müvészi kegyelet s a müvésznő iránti tisztelet ezerszeresen vonz bennünket oda. Tehát menjünk — holnap a szinházba!

* **A vasuti közlekedés** városunkból tegnap délben, minden irányban az irtóztató és hirtelen keletkezett szélvész és hófuvások miatt megakadt. Valóban ily időre a legkorosabb emberek sem emlékeznek. Valóságos istenitélet. A szél, bármerre fordult az ember, mindenütt szembefujt, és kavarta a levegőben a sürün hulló hópelyheket. Tegnap a délutáni órákban vettük a hivatalos értesitést, melyszerint a személy és áruszállitás huszonnégy órára be lőn szüntetve. Később arról hozott tudósitást a távirda, hogy a Budapestről tegnap reggel elindult vonat, délután egy órakor az óriási hófuvások miatt Püspökladány alatt megrekedt, és semerre sem mozdulhat. Nemsokára pedig arról érkezett hir, hogy a Debreczenből délben elindult vonat H.-Szoboszlón innen volt kénytelen megállani. E körülményben is jónak látták Nagy Károly felé elinditani a vonatot, előre küldvén egy hóekét, mely a vonat elől a netaláni akadályokat elháritsa; azonban a tomboló elemekkel a hóeke sem volt képes megküzdeni, mert csakhamar érkezett a hir, hogy eke és vonat Vámospércsen tul elakadtak. A helybeli állomási főnök megtette azonnal az intézkedéseket, és mindkét irányban az elakadt vonatok kisegélésére külön mozdonyokat menesztett, de ezek is az est beálltával mindinkább növekedő szélvész által pillanat alatt összehordott hófuvásoktól csaknem beborittattak utközben, még mielőtt az elakadt vonatokhoz érhettek volna. Ily félelmetes körülmények közt nem lehet csodálkozni, hogy városunkban a szerencsétlenség hire még az est folyamában elterjedett, s számosan siettek ki az indóházhoz kérdezősködni a vonatok és az utasok sorsa felől. A vihar azonban oly nagymérvü lett, hogy az egész éjjel folyamában sem lehetett a felől biztos tudomást szerezni, sőt a kora reggel kirendelt és segélyül küldött munkásoknak még ma délig sem sikerült az egész éjjelt a szabadban, a hóban és hidegben töltött utasokat biztos menhelyre szállitani. Midőn e sorokat irjuk, veszszük az értesitést, hogy Sziget felé az akadályok elháritatván, a közlekedés szabad. A Budapestről tegnap reggel elindult vonat azonban még ma délután 4 órakor sem érkezett városunkba.

* **Vezendi Pál**, kit a kir. törvényszék az iránta felmerült gyilkossági gyanu miatt elfogatott, mint értesültünk, bizonyitékok hiányából más napon szabadlábra helyeztetett. A gyilkosság, sőt áz állitólagos kegyetlenkedés ténye, mint az egy másik ujdonságunkból is kitünik, nélkülöz minden alapot, s e hireket egyik fia csupán bosszuból költötte atyjára, kinek házától már kora ifjuságában számüzetett.

* **A számonkérőszék** a főispán közbejött betegeskedése folytán bizonytalan időre elmaradt.

* **Nevelő.** Egy jó bizonyitványokkal ellátott hittan halgató, ki a német nyelvet is érti, kedvező feltételek mellett nevelőül ajánlkozik.

* **Az igazság érdekében.** Egyik helybeli t. laptársunk szinházi szemléjében az mondatik, hogy „Romeo és Juliát" Arany János forditotta. Ugy látszik, czikkiró nem olvasta a Kisfaludy társaság által kiadott shasperei forditásokat, különben tudhatná, hogy e darabot nem Arany, hanem Szász Károly forditotta. Aranyt, ki igazi arany, Szász Károlylyal a cs. kir. udvari poétával a hin-kinrimek gyártójával, ki Szemere versére még most is keresi a cadentiát, összetéveszteni, legalább is nagy bakklövés.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Kedden, 1878. január 29-án adatik

Rákóczy Ferencz fogsága.

Történeti dráma 5 felvonásban. Irta: **Szigligeti.**

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

(Szerkesztő lakása: kismesterutca 1385. sz. a.)

Bérbeadó ház.

A nagytemplom terén, a piaczon 341. sz. a. ház, melyben foglaltatik egy 5 szobából, konyhából, pinczéből s több rendbeli kamarából álló eddig kávémérésnek és bormérésnek használt lakosztály, az egész udvarral együtt f. év pünkösdtől kezdve egy vagy két évre kiadó. Értekezhetni ezirànt bárányutczán 2377. sz. a lakó tulajdonossal.

34 1—3

A kegyeletes érzülethez!

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására adni, hogy az eddig 17 év óta vezetett és utóbbi időben

BOROS SÁNDOR és társa

czég alatt fönnállott sirköüzletéből végkép kiléptem,

ugy azonban, mivel fennevezett sirkőüzlet Vecsey Imre ur tulajdonában maradt, én e szakmában rövid idő alatt

uj üzletet fogok nyitni.

Mindaddig azonban **lakásomon elfogadok ez üzletbe vágó mindennemü rendelményt, rajz, ugyszintén minta után** és biztositom a n. é. közönséget a legpontosabb kiszolgáltatásról.

Ez uttal az eddigi szives bizalomért forró köszönetemet nyilvánitva, arra kérem a n. é. közönséget, hogy szives bizalmával továbbra is támogatni kegyeskedjék.

Debreczen, 1878. jan. 28.

Boros Sándor,

czegléd-utcza 43. sz. a. czegléd- és burgundia-utcza szegletén.

BÁLI BELÉPŐK

Berlini haraszból, cachemir velour és matlasséból, továbbá a legujabb fehér bojhos franczia szövetekből dus választékban **4 frttól 30 frtig** kaphatók.

Rott Lipót és Testvérek,

női divattermében, főpiacz.

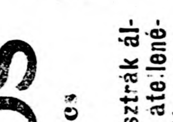

THURY JÁNOS

fuvó-készitő és nagyszer-kovács

BUDAPESTEN.

Műhely és raktár: Gyárutca 44. sz. az osztrák államvaspálya indóháza átellenében, vagy váci boulevard 39 ik sz. a.att,

ajánlja magát mindennemü

fuvók s hordható kovácstüzhelyek, kovács, lakatos, kőfaragó- és rézmüves-müszerek, nemkülönben minden e szakba vágó munkák készitésére, ugymint **ülők** acélozása, vas **horgonyok** kijavitására, uj és ócska **harangok felszerelésére** a heletö legjutányosabb árakon. — Pontos és szilárd szolgálat biztosittatik.

100 frtot

és még többet igér egy jó hirben álló ház: ügynökök, tanitók, magán egyének és nyugdijasoknak havi mellékjövedelmül. Pályázatokat (csak német nyelven) A. B. C. 241. sz. a. továbbit Daube G. L. és társa kiadóhivatala Wien, I., Singerstrasse Nr. 8.

460 13—15

Farsangi jelentés.

Női nyakkendők gyári áron. Franczia báli virágok nagy választékban.

Rochlitz és Beke

Főpiacz és Bazárépület szegleten XI. és XII. sz. a.

(Kubinyi Kálmán-féle bolthelyiség)

DEBRECZEN.

Férfi nyakkendők gyári áron. Báli legyezők (Fecherek) nagy választékban I.50—6 ftig

Női kalapok, fejdiszek és reggeli fejkötők párisi és berlini eredeti minták után készitve.

A közelgő farsangi idényre ajánljuk a t. helybeli és vidéki hölgy közönségnek, itt helyben egyedül nálunk gyári áron kapható, legujabb ezüstitel átszőtt és nyomtatott franczia

Tarlatánokat

egy vég 9 méter fehér 7 frt, szines 7 frt 40 kr, szivárványozott 8 frt, nyomtatott valódi párizsi 160 ctny. széles méterje 2 frt 30 kr.

Sima tarlatánok

egy vég 1 frt 40 krtól feljebb, fehér és szines.

BÁLI RUHÁK

elkészitését elvállaljuk 24 frttól feljebb.

Midőn a nagyérdemü közönség tudomására hozzuk, hogy a tőszomszédunkban levő helységet (Kubinyi Kálmán-féle üzlet Főpiacz és Bazár-épület szegletén) minden benne található czikkekkel megvettük, azokat, mivel norinbergi és diszárukat tartani nem szándékozunk $^1/_4$ $^1/_5$ sőt $^1/_6$-rész árban vagy a becsáron alól 50—60%-al elárusitjuk.

Megemlitjük még, hogy jövő hó elején női pipere, férfi fehérnemü és rövidáru raktárunkkal az emlitett szomszéd helységbe átköltözünk, miért is összes czikkünket addig is régi helységünkben (Bazár-épület XI. sz. a.) gyári árban azaz tetemesen leszállitva a nagyérdemü közönség rendelkezésére bocsátjuk.

Az uj helységben is reméljük, hogy t. vevőink igényeiket ugy az árakkal mint jó izléssel választott czikkünkkel kielégitni fogjuk, sőt nagy gyári házakkali összeköttetésünk alapján azon helyzetbe vagyunk, hogy helyben minden hasonnemü üzletekkel, ugy az árakra, mint a dus választékra nézve a versenyt előnyünkre kiállani fogjuk.

Fentebb emlitett sorainkat a nagyérdemü helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánljuk és kérjük, hogy állitásunk valódiságáról meggyőződjenek, minket próbalátogatásukkal szerencséltetni méltóztassanak.

A nagyérdemü közönség becses pártfogásáért esedezve, maradtunk teljes tisztelettel

ROCHLITZ és BEKE.

Báli belépők legujabb divat után készitve és bármely formába megrendelhető.

Szallagok minden szinben. Valódi franczia vállfüdzők.

Fehér és fekete báli női czipőkben nagy raktár.

Selyem és szőr rojtok. Fehér és szines férfi ingek.